

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5To/23/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119010172
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Rešatková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8119010172.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Evy Rešatkovej a sudcov JUDr. Vladimíra Monoka a JUDr. Petra Tobiáša na verejnom zasadnutí konanom dňa 24.11.2021 v Prešove takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku na podklade odvolania obžalovaného M. G. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 33T/10/2019 z 08.06.2021 v celom rozsahu.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

podľa § 41 ods. 3 Tr. zákona z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 33Tk/1/2020 z 21.09.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 10To/34/2020 z 13.01.2021 vo výroku o vine, celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad.

Obžalovaného M. G. - nar. XX.XX.XXXX v W., ČR, trvale bytom
Z., G. XX, t. č. vo výkone trestu odňatia
Slobody v ÚVTOS Ilava,

u z n á v a v i n n ý m, ž e

1/ v priebehu rokov 2012-2017 v Sabinove a inde počas letných prázdnin, v presne nezistené dni opakovane volal maloleté V.R., nar. XX.X.XXXX, E.D., nar. XX.X.XXXX, a v lete 2013 do jesene 2014 mal. G.M., nar. XX.X.XXXX, do pivničných priestorov, kde pred maloletou V.R. v pivničných priestoroch na ulici G. č. XXX/XX v Z., si stiahol svoje spodné prádlo a vyzval ju, aby mu chytala penis, čo aj maloletá urobila a páchatel si s jej rukou masturboval až do vyvrcholenia, taktiež ju vyzýval, aby mu sadla na kolená, pričom mu mala sedieť na jeho obnaženom penise a držala ho za ruky a taktiež ju opakovane brával k rybníku v P. pri Z., kde jej sťahoval plavky a pozeral sa, či má opálené bradavky a chytal ju v rozkroku, ďalej jej navrhol, že ju naučí šoférovať počas čoho s ňou sedel nahý v aute a ona mu sedela v jeho lone, taktiež si páchatel zavola maloletú do samostatnej garáže v meste Z., kde si ju posadil na svoje kolená, rukou jej prešiel po obnaženom chrbte, po ktorom prešiel až k jej nohavičkám, kde ju chytil za zadok so slovami „teším sa, kedy si ťa opäť pochovám na kolienkach“ a taktiež keď bola u neho nakladať kapustu, tak pri doplnení kapusty sa hlavou dotýkal jej intímnych miest, na to ju vyzval aby sa šla celá osprchovať, kde počas toho sa na ňu pozeral, keď bola v nohavičkách tak si ju fotografoval a povedal jej, aby si aj ona odfotovala jeho nahého, pri stretnutiach a hrách sa jej dotýkal prsníkov a na intímnych miestach celého tela s tým, že viackrát ho videla nahého, a to všetko aj napriek tomu, že mal vedomosť o tom, že maloletá V.R. v tom čase nedovršila pätnásť rok svojho života, čím jej spôsobil plne rozvinutú posttraumatickú stresovú poruchu v trvaní od leta roku

2017 do decembra roku 2018, ktorá sa v uvedenom období prejavovala dennodennými zábleskami - flashbackmi, asociovanými s traumatickými zábleskami, vyvolávajúcimi psychickú nepohodu, pričom v dôsledku konania obvineného u nej došlo aj k rozvoju psychosomatických a telesných ťažkostí ako poruchy spánku, vyššia unaviteľnosť, zvýraznená fobická symptomatológia s prítomnosťou poruchy afektivity depresívnej - stredne ťažkého stupňa; maloletú E.D. v spoločnosti kamarátok žiadala, aby sa dotkla jeho pohlavného údu, pričom pred nimi masturboval, taktiež maloletú E.D. pri rybníku v P. pri Z., keď vychádzala z vody chytil cez plavky za vagínu a taktiež sa pred ňou vyzliekal a prezliekal, viackrát bol pred ňou nahý a aj pri záhradnej chatke, keď prišla za ním maloletá E.D. nahý oberal slivky čo jej bolo nepríjemné, ďalej sa v záhradnej chatke v Z. počas kartovej hry pri maloletej E.D. a v spoločnosti ďalšej maloletej osoby sa vyzliekol donaha a maloletej E.D. navrhol, aby sa do spodného prádla vyzliekla aj ona a v jari 2017 maloletú E.D. posadil na svoje plecia, počas čoho sa dotýkal cez spodné prádlo jej vagíny a zároveň, keď maloletej E.D. umožnil telefonovať svojej mame zo svojho mobilného telefónu, videla na displeji pohlavný úd; a maloletú G.M. žiadala, aby ho chytila za stoporený penis, čomu maloletá raz vyhovel, pričom v uvedenom období letných mesiacov, počas toho, ako mu pomáhala so zberom ovocia na jeho záhradke nachádzajúcej sa medzi ul. G. a 9. mája v Z. v blízkosti železničnej trate ju pod zámienkou hry navádzal, aby mu sťahovala kraťasy, pričom to isté robil aj on jej, pričom uvedených konaní sa dopúšťal aj napriek tomu, že vedel, že maloleté v čase spáchania skutkov nedovŕšili 15-ty rok svojho veku,

2/ v presne nezistený deň a mesiac počas letných prázdnin roku 2017 v presne nezistenom čase v záhradnej chatke bez popisného čísla, nachádzajúcej sa medzi ul. G. a ul. 9. O. v Z. v blízkosti železničnej trate, počas prác pri jeho chatke presvedčil mal. V.R., nar. XX.X.XXXX, aby s ním vošla do chatky, kde začali hrať karty, pričom jej navrhol, aby v prípade prehry si ten, kto prehrá, vyzliekol nejakú časť oblečenia, kde maloletá po jednotlivých prehrách, kedy si sama vyzliekala oblečenie, ostala len v nohavičkách, potom jej povedal, aby prišla k nemu a svojou rukou jej zboku odhrnul nohavičky a priložil svoj obnažený pohlavný úd k jej pohlavnému orgánu, avšak k pohlavnému styku nedošlo a ani sa oň nepokúsil, následne jej začal bozkávať bradavky, potom jej jednu ruku strčil do nohavičiek a hladkal ju v oblasti rozkroku,

t e d a

- iným spôsobom sexuálne zneužil osobu mladšiu ako pätnásť rokov, čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas a spôsobil ním ťažkú ujmu na zdraví,
- zneužil dieťa mladšie ako pätnásť rokov v úmysle vyvolania sexuálneho uspokojenia jeho účasťou na sexuálnych aktivitách,
- úmyselne vydal osobu mladšiu ako osemnásť rokov nebezpečenstvu spustnutia tým, že ju zvädzal k nemravnému životu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

t ý m s p á c h a l

- pokračujúci obzvlášť závažný zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 3 Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zákona v súbehu s prečinom sexuálneho zneužívania podľa § 201b Tr. zákona a prečinom ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zákona, a za to mu

u k l a d á

podľa § 201 ods. 3 Tr. zákona s použitím § 41 ods. 1, 3, § 38 ods. 2, § 36 písm. j), § 37 písm. h) Tr. zákona spoločný a úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 13 (trinásť) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zákona ho na výkon uloženého trestu odňatia slobody z a r a d ů j e do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Tr. zákona ochranný dohľad na 3 (tri) roky.

Podľa § 73 ods. 2 písm. b) a § 74 ods. 1 Tr. zákona ochranné sexuologické liečenie ústavnou formou.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku u k l a d á povinnosť nahradiť poškodenej mal. S. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O. XX, A. D. S., škodu vo výške 4.350,- eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. poriadku poškodenú mal. S. F., trvale bytom O. XX, A. D. S., so zvyškom jej nároku na náhradu škody o d k a z u j e na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 33T/10/2019 z 08.06.2021 bol obžalovaný M. G. uznaný vinným z pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, 2 písm. a), ods. 3 Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zákona v súbehu s prečinom sexuálneho zneužívania podľa § 201b Tr. zákona a prečinom ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zákona na skutkovom základe, že

1/ v priebehu rokov 2012-2017 v Z. a inde počas letných prázdnin, v presne nezistené dni opakovane volal maloleté V.R., nar. XX.X.XXXX, E.D., nar. XX.X.XXXX, a v lete 2013 do jesene 2014 mal. G.M., nar. XX.X.XXXX, do pivničných priestorov, kde pred maloletou V.R. v pivničných priestoroch na ulici G. č. XXX/XX v Z., si stiahol svoje spodné prádlo a vyzval ju, aby mu chytala penis, čo aj maloletá urobila a páchatel' si s jej rukou masturboval až do vyvrcholenia, taktiež ju vyzýval, aby mu sadla na kolená, pričom mu mala sedieť na jeho obnaženom penise a držala ho za ruky a taktiež ju opakovane brával k rybníku v P. pri Z., kde jej sťahoval plavky a pozeral sa, či má opálené bradavky a chytal ju v rozkroku, ďalej jej navrhol, že ju naučí šoférovať počas čoho s ňou sedel nahý v aute a ona mu sedela v jeho lone, taktiež si páchatel' zavola maloletú do samostatnej garáže v meste Z., kde si ju posadil na svoje kolená, rukou jej prešiel po obnaženom chrbte, po ktorom prešiel až k jej nohavičkám, kde ju chytil za zadok so slovami „teším sa, kedy si ťa opäť pochovám na kolienkach“ a taktiež keď bola u neho nakladať kapustu, tak pri doplnení kapusty sa hlavou dotýkal jej intímnych miest, na to ju vyzval aby sa šla celá osprchovať, kde počas toho sa na ňu pozeral, keď bola v nohavičkách tak si ju fotografoval a povedal jej, aby si aj ona odfotografovala jeho nahého, pri stretnutiach a hrách sa jej dotýkal prsníkov a na intímnych miestach celého tela s tým, že viackrát ho videla nahého, a to všetko aj napriek tomu, že mal vedomosť o tom, že maloletá V.R. v tom čase nedovŕšila pätnásť rok svojho života, čím jej spôsobil plne rozvinutú posttraumatickú stresovú poruchu v trvaní od leta roku 2017 do decembra roku 2018, ktorá sa v uvedenom období prejavovala dennodennými zábleskami - flashbackmi, asociovanými s traumatickými zábleskami, vyvolávajúcimi psychickú nepohodu, pričom v dôsledku konania obvineného u nej došlo aj k rozvoju psychosomatických a telesných ťažkostí ako poruchy spánku, vyššia unaviteľnosť, zvýraznená fobická symptomatológia s prítomnosťou poruchy afektivity depresívnej - stredne ťažkého stupňa; maloletú E.D. v spoločnosti kamarátok žiadala, aby sa dotkla jeho pohlavného údu, pričom pred nimi masturboval, taktiež maloletú E.D. pri rybníku v P. pri Z., keď vychádzala z vody chytil cez plavky za vagínu a taktiež sa pred ňou vyzliekal a prezliekal, viackrát bol pred ňou nahý a aj pri záhradnej chatke, keď prišla za ním maloletá E.D. nahý oberal slivky čo jej bolo nepríjemné, ďalej sa v záhradnej chatke v Z. počas kartovej hry pri maloletej E.D. a v spoločnosti ďalšej maloletej osoby sa vyzliekol donaha a maloletej E.D. navrhol, aby sa do spodného prádla vyzliekla aj ona a v jari 2017 maloletú E.D. posadil na svoje plecia, počas čoho sa dotýkal cez spodné prádlo jej vagíny a zároveň, keď maloletej E.D. umožnil telefonovať svojej mame zo svojho mobilného telefónu, videla na displeji pohlavný úd; a maloletú G.M. žiadala, aby ho chytala za stoporený penis, čomu maloletá raz vyhovela, pričom v uvedenom období letných mesiacov, počas toho, ako mu pomáhala so zberom ovocia na jeho záhradke nachádzajúcej sa medzi ul. G. a 9. mája v Z. v blízkosti železničnej trate ju pod zámienkou hry navádzal, aby mu sťahovala kraťasy, pričom to isté robil aj on jej, pričom uvedených konaní sa dopúšťal aj napriek tomu, že vedel, že maloleté v čase spáchania skutkov nedovŕšili 15-ty rok svojho veku,

2/ v presne nezistený deň a mesiac počas letných prázdnin roku 2017 v presne nezistenom čase v záhradnej chatke bez popisného čísla, nachádzajúcej sa medzi ul. G. a ul. 9. O. v Z. v blízkosti železničnej trate, počas prác pri jeho chatke presvedčil mal. V.R., nar. XX.X.XXXX, aby s ním vošla do chatky, kde začali hrať karty, pričom jej navrhol, aby v prípade prehry si ten, kto prehrá, vyzliekol nejakú časť oblečenia, kde maloletá po jednotlivých prehrách, kedy si sama vyzliekala oblečenie, ostala len v nohavičkách, potom jej povedal, aby prišla k nemu a svojou rukou jej z boku odhrnul nohavičky a priložil svoj obnažený pohlavný úd k jej pohlavnému orgánu, avšak k pohlavnému styku nedošlo a ani sa oň nepokúsil, následne jej začal bozkávať bradavky, potom jej jednu ruku strčil do nohavičiek a hladkal ju v oblasti rozkroku,

príčom podľa § 41 ods. 3 Tr. zákona bol zrušený rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 33Tk/1/2020 z 21.09.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 10To/34/2020 z 13.01.2021 vo výroku o vine, celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad,

a podľa § 201 ods. 3 Tr. zákona s použitím § 41 ods. 1, 3, § 38 ods. 2, § 36 písm. j), § 327 písm. h) Tr. zákona mu bol uložený spoločný úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 13 rokov 6 mesiacov, pre výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Tr. zákona bol obžalovanému uložený aj ochranný dohľad na 3 roky.

Podľa § 73 ods. 2 písm. b) a § 74 ods. 1 Tr. zákona obžalovanému bolo uložené aj ochranné sexuologické liečenie ústavnou formou.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku obžalovanému bola uložená povinnosť nahradiť poškodenej mal. S. F., nar. XX.XX.XXXX, škodu vo výške 4.350,- eur so zvyškom nároku na náhradu škody bola poškodená podľa § 288 ods. 2 Tr. poriadku odkázaná na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný proti všetkým výrokom napadnutého rozsudku ihneď po jeho vyhlásení, ako aj proti konaniu, ktoré im predchádzalo. V dodatočne predložených dôvodoch odvolania po rekapitulácii výrokov napadnutého rozsudku poukázal najprv na nečinnosť konajúceho súdu pri doručovaní právoplatného a vykonateľného rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 10To/34/2020 z 13.01.2021, ktorý bol strane obhajoby doručený až 15.06.2021, hoci odvolací súd doručil spis konajúceho súdu 18.02.2021. Tieto veci, vec teraz prerokúvaná a vec sp. zn. 33Tk/1/2020, sú materiálne prepojené. Vytýkaným procesným postupom konajúci súd zaťažil konanie procesnou vadou, ktorá mu sťažila podstatným spôsobom realizáciu jeho práva na obhajobu a to predovšetkým v tom, že v čase rozhodovania súdu o čiastkovom útoku pokračujúceho trestného činu nemal možnosť poznať, z čoho a z akých dôvodov je právoplatne uznaný vinným za čiastkové útoky, ktoré s čiastkovým útokom, ktorý bol predmetom tohto konania, tvoria jeden skutok, čo považuje za oklieštenie obhajobných práv a to v tom význame, že obvinený ako ústredná postava trestného konania musí vždy a včas vedieť, z čoho je obvinený, tak aby mohol v plnom rozsahu uplatniť svoje právo na obhajobu.

Rozsudku vytkol i to, že súd mechanicky prevzal do skutkovej vety svojho rozhodnutia neurčitú skutkovú vetu obžaloby bez toho, aby jednotlivé čiastkové útoky pokračujúceho trestného činu v skutkovej vete zadefinoval vlastnými parametrami v objektívnom vyjadrení (predovšetkým v jednotiacom zámere páchať rovnorodú trestnú činnosť) a tým jednak vymedzil skutok tak, aby ho bolo možné právne subsumovať pod dispozíciu právnej normy pokračujúceho trestného činu podľa § 122 ods. 10 Tr. zákona a taktiež aby zadefinoval dielčie útoky pokračujúceho trestného činu tak, aby mohli byť od seba navzájom odlišiteľné a nezameniteľné, nakoľko každý dielči skutok musí napĺňať sám o sebe znaky skutkovej podstaty konkrétneho trestného činu tak, ako to vyplýva z hmotnoprávnej definície pokračujúceho trestného činu. Námietky k právnym vadám napádaného rozsudku smerujú k spôsobu, akým súd určoval trest za zbiehajúcu sa trestnú činnosť, za ktorú mu uložil spoločný úhrnný trest odňatia slobody podľa § 41 ods. 1, 3 Tr. zákona. Tr. zákon nepozná spoločný úhrnný trest, iba trest spoločný alebo úhrnný s tým, že pri ukladaní trestu za dielčie útoky pokračujúceho trestného činu sa uloží jeden spoločný trest. Právna veta rozsudku je neúplná v tom, že neodzrkadľuje jeho skutkovú časť, súd mu kladie za vinu spáchanie obzvlášť závažného zločinu sexuálneho zneužívania v čase, kedy malo dôjsť k spáchaniu trestného činu, pritom ods. 3 pojednáva o ťažších následkoch predmetného trestného činu. Z rozhodnutia súdu nie je zrejmé, aký ťažší následok mal trestným činom spôsobiť a v akej podobe, a

uložený trest odňatia slobody za spáchaný najprísnejší trestný čin podľa § 201 ods. 3 Tr. zákona tak považuje za nezákonný.

Výrok o uložení trestu odňatia slobody vo výmere 13 rokov 6 mesiacov ako aj výrok o uložení ochranného sexuologického liečenia ústavnou formou považuje za nezákonný z dôvodu, že odôvodnenie rozhodnutia, ktoré sa upína na tieto výroky, neobsahuje ani nevyhnutné minimum zákonných dôvodov, ktoré musí súd reflektovať pri rozhodovaní o druhu a výške akéhokoľvek trestu a ochranného opatrenia tak, ako to ustanovuje § 34 ods. 1, 3, 4 a § 35 ods. 1, 2 a 5 Tr. zákona. Súd oprel svoje rozhodovacie dôvody o skutočnosti vägne, v konaní nezisťované vôbec alebo zisťované len veľmi povrchno bez toho, aby dal na ne dostatočnú odpoveď, čím zaťažil tak rozsudok vadou nepreskúmateľnosti.

Pri aplikácii zásad ukladania trestov sa súd v jeho trestnej veci vôbec nezaoberal generálnou prevenciou z hľadiska jeho výchovnej a preventívnej funkcie na spoločnosť, tak aby uložení trest bol dostatočným morálnym odsúdením ním spáchanej trestnej činnosti. Pri individuálnej prevencii len heslovite uviedol, že uložení trest považuje za proporcionálny závažnosti spáchanej trestnej činnosti, bez dôsledku vecnej argumentácie k posúdeniu jednotlivých okolností, tak ako sú demonštratívne vymenované v § 34 ods. 4 Tr. zákona, tieto posúdil selektívne bez toho, aby prihliadol na ich význam a účel pri ukladaní trestu. Súd neuviedol ani dôvody, ktoré ho viedli k uložení prísnejšieho trestu ako bol uložení zrušujúcim rozsudkom a prečo trest uložení skorším rozsudkom nie je možné považovať vzhľadom na individuálne okolnosti prejednávanej veci za dostatočný. Súd nezohľadnil pri ukladaní trestu podstatnú skutočnosť a to jeho duševný stav, ktorý bol objektivizovaný znaleckým posudkom č. 35/2018 z odvetvia psychiatrie so záverom, že mu bola diagnostikovaná sexuálna deviácia hebefília tzv. otcovského typu so zameraním na predpubertálne štádium ženskej sexuality. Táto duševná porucha mala vplyv na jeho ovládacie schopnosti k spáchanému trestnému činu, to odôvodňuje osobitný prístup pri rozhodovaní o výške trestu pod zákonom stanovenú trestnú sadzbu podľa § 39 ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. c) Tr. zákona za súčasného uloženia sexuologického liečenia, ktoré nemá časové rozpätie trvania, ale je viazané na dosiahnutie účelu, ktorý sleduje Tr. zákon. Uložení trest odňatia slobody považuje za neproporcionálny k okolnostiam a skutočnostiam, za ktorých bol skutok spáchaný, k jeho osobe a ktorý plní len punitívnu funkciu, nepôsobí výchovne ale demoralizujúco.

Nepreskúmateľný je aj výrok o uložení ochranného sexuologického liečenia ústavnou formou. Ide o závažný zásah do osobnej slobody a preto súd musí preskúmateľným spôsobom odôvodniť, prečo nepostačuje uloženie miernejšieho prostriedku, teda ochranného sexuologického liečenia ambulantnou formou. Súd nedal na túto otázku jednoznačnú a vyčerpávajúcu odpoveď a je potrebné vziať do úvahy, že znalecký posudok nie je dôkazom, ktorý má absolútnu silu oproti iným dôkazom, ale je nutné ho hodnotiť ako každý iný dôkaz a to jednotlivo aj v súhrne s ostatnými dôkazmi.

Výhrady mal aj proti rozhodnutiu o spôsobe výkonu trestu odňatia slobody, keďže bol zaradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Súd pri rozhodovaní o tejto právnej otázke nereflektoval ust. § 48 ods. 4 Tr. zákona, ktoré dáva súdu právomoc nezaradiť páchatel'a obzvlášť závažného zločinu, ktorému nebol uložení trest odňatia slobody prevyšujúci 15 rokov, do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku nie je zrejmé, ktoré okolnosti súd bral v úvahu a ako ich vyhodnotil. Ak by súd dôsledne zisťoval a vyhodnotil podmienky uvedené v predmetnom ustanovení zákona, dospel by k záveru, že účel trestu je možné dosiahnuť aj jeho zaradením do ústavu na výkon trestu s nižším stupňom stráženia, pretože miera jeho narušenia nie je takej intenzity, aby odôvodňovala ochranu spoločnosti a snahu po jeho náprave jeho izoláciou od vonkajšieho sveta zaradením do najprísnejšieho ústavu na výkon trestu odňatia slobody. Na základe uvedeného preto navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výrokoch o treste a ochrannom liečení a uložil mu nepodmienečný trest odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby podľa § 39 ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. c) Tr. zákona so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a uložil mu ochranné sexuologické liečenie ambulantnou formou.

Na podklade takto riadne a včas podaného odvolania obžalovaným ako osobou na to oprávnenou krajský súd v zmysle § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal dovolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzali, prihliadajúc pritom i na chyby odvolaním nevytýkané, pokiaľ by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 os. 1, a zistil, že odvolanie je čiastočne dôvodné pre formálnu chybu napadnutého rozsudku a z dôvodu neprimeranosti trestu.

V prvom rade odvolací súd preskúmal správnosť postupu konajúceho súdu, ktorý v teraz posudzovanom prípade bol v súlade so zákonom. Je potrebné uviesť, že na podklade podaného odvolania obžalovaným

bol predchádzajúci rozsudok konajúceho súdu z 11.08.2020 zrušený pre chybu v konaní, keď vo veci sa na rozhodnutí podieľala prísediaca, ktorá nemala zložený sľub podľa zák. č. 385/2000 Z. z., a vec bola vrátená na opätovné prejednanie a rozhodnutie. Z uvedeného dôvodu preto konajúci súd vykonal opätovne celé hlavné pojednávanie s tým, že obžalovaný na ňom vyhlásil, že je vinným zo spáchania skutku, a po predpísanom procesnom postupe bolo toto jeho vyhlásenie prijaté podľa § 257 ods. 7 Tr. poriadku.

Obžalovaný mal možnosť vyjadriť sa ku skutku, čo v podstate urobil vyhlásením o vine, mal možnosť vyjadriť sa aj k dôkazom, ktoré sa vykonávali na hlavnom pojednávaní, a navrhnovať ich ďalšie vykonanie, mal možnosť predložiť argumentáciu k zmierneniu trestu v záverečnej reči a v poslednom slove. Na obhajobných právach pre oneskorené doručenie rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 10To/34/2020 z 13.01.2021, ktorým vina v rozsudku konajúceho súdu sp. zn. 33Tk/1/2020 zrušená nebola, obžalovaný nebol ukrátený, keďže tento rozsudok bol na hlavnom pojednávaní v teraz prerokúvanej veci oboznámený. Obžalovaný sa zúčastnil i verejného zasadnutia v odvolacom konaní vo veci sp. zn. 33Tk/1/2020, preto mu bol výsledok tohto trestného stíhania známy. Uvedené skutočnosti tak preukazujú, že obžalovaný mal vedomosť o jeho právoplatnom odsúdení vo veci sp. zn. 33Tk/1/2020 a namietané pochybenie odvolateľom tak nemalo zásadný význam pre toto konanie.

Obžalovaný podal odvolanie proti všetkým výrokom napadnutého rozsudku, hoci proti výroku o vine v rozsahu prijatia vyhlásenia už nie je oprávnenou osobou na podanie odvolania v zmysle § 307 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku, keďže pred vyhlásením, že je vinným zo spáchania skutku, bol riadne poučený podľa § 257 ods. 5 Tr. poriadku i o nenapadnuteľnosti tohto výroku odvolaním a dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku.

Odvolanie proti výroku o vine ako celku, keďže prerokúvaný skutok bol posúdený ako čiastkový útok pokračovacieho trestného činu, taktiež nie je prípustné zo strany obžalovaného, pretože tento už priaznivejší stav právnej kvalifikácie skutku v prospech seba nemôže dosiahnuť.

So zreteľom na uvedené preto odvolací súd sa námietkami obžalovaného týkajúcich sa viny, s ktorou súvisí aj trestná zodpovednosť páchatel'a, na ktorú obžalovaný poukazoval v súvislosti s hodnotením znaleckého dokazovania z odboru zdravotníctva, odvetvie psychiatrie, nezaoberal a svoju pozornosť upriamil na napadnuté výroky o treste a o ochrannom liečení.

Ako to vyplýva z napadnutého rozsudku, obžalovaný bol uznaný vinným z pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, 2 písm. a), ods. 3 Tr. zákona spáchaného v jednočinnom súbehu s prečinom sexuálneho zneužívania podľa § 201b Tr. zákona a prečinom ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. a) Tr. zákona za následného zrušenia skôr vyhláseného odsudzujúceho rozsudku, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným za iný čiastkový útok pokračovacieho trestného činu, a tiež boli zrušené všetky výroky nadväzujúce na zrušený výrok o vine postupom podľa § 41 ods. 3 Tr. zákona.

Konajúci súd pri rozhodovaní v prerokúvanej veci dodržal zásadu stanovenú v druhej vete § 41 ods. 3 Tr. zákona, podľa ktorej súd pri viazanosti zisteniami v zrušenom rozsudku znova rozhodne o vine za pokračovací trestný čin vrátane nového čiastkového útoku, prípadne za trestné činy spáchané s ním v jednočinnom súbehu, ako aj o spoločnom treste za pokračovací trestný čin, ktorý nesmie byť miernejší než trest uložený skorším rozsudkom.

Obžalovanému bol rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 33Tk/1/2020 z 21.09.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 10To/34/2020 z 13.01.2021 uložený trest odňatia slobody vo výmere 13 rokov nepodmienečne, pre výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zákona obžalovaný zaradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Konajúci súd obžalovanému sprísnil trest, pretože mu uložil trest odňatia slobody vo výmere 13 rokov 6 mesiacov, pričom obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Takto uložený trest obžalovaný považoval za neprímerane prísny, pretože nebolo prihliadané na jeho zmenšenú pričetnosť, ktorá opodstatňuje použitie zmierňovacieho ustanovenia § 39 ods. 2 písm. c) Tr. zákona, ako aj na ďalšie okolnosti prípadu v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zákona.

K prehodnoteniu už právoplatne uloženého trestu odňatia slobody vo výmere 13 rokov skorším rozsudkom konajúci súd pristúpiť nemohol, hoci došlo k jeho zrušeniu. Je potrebné si uvedomiť, že rozhodnutie o pokračovacom trestnom čine za použitia § 41 ods. 3 Tr. zákona nie je konaním o opravnom prostriedku vo vzťahu ku skoršiemu zrušovanému rozsudku. Súd, ktorý zrušuje skorší rozsudok, je viazaný nielen skutkovými zisteniami, ale aj právnou kvalifikáciou skutku, pokiaľ zmena právnej kvalifikácie nie je vyvolaná doplnením skutkových zistení zrušeného výroku o vine o ďalší čiastkový útok (ide predovšetkým o kvalifikačné momenty, ktoré sprísňujú trestnosť skutku).

Zmenšená pričetnosť ako okolnosť, ktorá môže ovplyvniť aj rozhodnutie pri ukladaní trestu, predovšetkým z pohľadu aplikácie zmierňovacieho ustanovenia § 39 ods. 2 písm. c) Tr. zákona, bola v rámci konania 33Tk/1/2020 už posudzovaná. To vyplýva z odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 10To/34/2020 z 13.01.2021, ktorý na strane 23 uviedol „...podľa znaleckého posudku z odvetvia psychiatria mal obžalovaný pri páchaní predmetnej trestnej činnosti zníženú ovládaciu schopnosť v podstatnej miere, avšak toto zistenie nemá pre posúdenie jeho pričetnosti žiadny právny význam (a to ani z hľadiska aplikácie § 39 ods. 2 Tr. zákona o mimoriadnom znížení trestu). Obžalovaný totiž predmetnú trestnú činnosť páchal dlhodobo, opakovane a na viacerých maloletých osobách.“

Za daného stavu je nutné konštatovať, že ani táto odvolacia námietka nie je opodstatnenou.

Odvolací súd posudzujúc čiastkový útok, ktorý bol predmetom tohto trestného stíhania, a prihliadajúc na spôsob spáchania tohto skutku, na to, že išlo o jedno protiprávne konanie voči maloletej poškodenej, voči ktorej sa obžalovaný dopúšťal opakovane aj iných útokov sexuálneho zneužívania po dobu takmer piatich rokov, ktoré okolnosti boli už náležitým spôsobom vyhodnotené pri ukladaní trestu v trestnej veci sp. zn. 33Tk/1/2020, ktorý bol zrušený, dospel k záveru, že trest odňatia slobody vo výmere 13 rokov za celú zbiehajúcu sa trestnú činnosť vrátane tohto čiastkového útoku pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu sexuálneho zneužívania je postačujúcim trestom na dosiahnutie zákonom vymedzeného účelu v rámci represie aj v rámci nápravy obžalovaného, či prevencie vo vzťahu k iným páchatelom (§ 34 ods. 1 Tr. zákona).

Toto zistenie a spoločne s formálnou chybou v napadnutom rozsudku, ktorá spočíva v zrušení skoršieho rozsudku až po vyslovení viny vo výroku o treste, ktorý je označený slovami „za to mu súd ukladá“, viedli odvolací súd k záveru o potrebe zrušenia napadnutého rozsudku v celom rozsahu a napraviť jednak formálnu chybu a jednak zmierniť trest obžalovanému. Z uvedeného dôvodu preto odvolací súd postupom podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku zrušil napadnutý rozsudok a na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku a správne zisteného skutkového stavu následne rozhodol sám rozsudkom tak, že najprv podľa § 41 ods. 3 Tr. zákona zrušil rozsudok konajúceho súdu sp. zn. 33Tk/1/2020 z 21.09.2020 v spojení s rozsudkom odvolacieho súdu sp. zn. 10To/34/2020 z 13.01.2021 vo výroku o vine, výroku o treste a ďalších výrokoch nadväzujúcich na zrušený výrok o vine, pričom uznal obžalovaného vinným zo spáchania oboch skutkov tak, ako sú uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku s právnou kvalifikáciou tam uvedenou. Na základe vyššie rozvedených úvah uložil obžalovanému rovnaký spoločný a úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 13 rokov, pre výkon ktorého ho zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Uložený trest je nielen spoločný ale aj úhrnný v zmysle § 41 ods. 1, 3 Tr. zákona. Námietka obžalovaného, že zákon nepozná uloženie spoločného a úhrnného trestu nemá svoj podklad v právnej úprave, pretože uloženie spoločného trestu nevylučuje aj uloženie úhrnného trestu za spáchanie viac trestných činov. Vylúčené je uloženie súhrnného a spoločného trestu z dôvodu, že po zrušení skoršieho rozsudku podľa § 41 ods. 3 Tr. zákona, ktorým sa zrušuje výrok o vine a všetky naň nadväzujúce výroky, teda aj výrok o treste, už nie je možné použiť ustanovenie o súhrnnom treste podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona (primerane Rt 4/2012, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23To/119/2013).

Súčasťou výroku o uložení trestu odňatia slobody je aj rozhodnutie o spôsobe jeho výkonu. Pri hodnotení, či ide o trest rovnaký, miernejší alebo prísnejší je preto potrebné prihliadať aj na diferenciaciu spôsobu výkonu uloženého trestu v ústave na výkon trestu, o ktorej bolo rozhodnuté skorším rozsudkom. Vyšší stupeň stráženia v zmysle § 48 Tr. zákona je prísnejší v zmysle väčšieho rozsahu obmedzení počas výkonu trestu odňatia slobody. Z uvedeného potom možno vyvodiť, že v prípade zmiernenia spôsobu výkonu trestu odňatia slobody by došlo aj k zmierneniu uloženého trestu ako celku. To opodstatňovalo

záver o tom, že pri uložení trestu odňatia slobody vo výmere 13 rokov bolo nutné obžalovaného zaradiť do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zákona.

Zrušeným rozsudkom bol obžalovanému obligatórne uložený aj ochranný dohľad ako páchatelovi obzvlášť závažného zločinu podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Tr. zákona na 3 roky.

Ak konajúci súd uložil obžalovanému ochranné sexuologické liečenie ústavnou formou, tak postupoval v súlade s § 41 ods. 3 Tr. zákona. Zo skorších zrušených rozsudkov konajúceho a krajského súdu vyplýva, že obžalovaný trpí poruchou - pedofiiliou pedagogického typu, kvôli ktorej sexuálnej deviácii môže byť jeho pobyt na slobode nebezpečný. To zodpovedá podmienkam pre uloženie ochranného liečenia a o jej ústavnej forme bolo rozhodnuté v zmysle § 74 ods. 1 Tr. zákona, keďže nemožno očakávať, že účel splní ambulantné liečenie.

Obžalovaný namietal spôsob výkonu ochrannej liečby a domáhal sa uloženia miernejšej ambulantnej formy namiesto uloženej ústavnej formy.

Odvolačný súd zastáva názor, že v tomto konaní nemožno opätovne prehodnocovať formu ochranného liečenia, ak o tejto bolo skorším rozsudkom rozhodnuté v jej prísnejšej forme. Analogicky aj pri rozhodovaní o ochrannom liečení pri postupe podľa § 41 ods. 3 Tr. zákona platí zásada o jeho uložení buď v rovnakom alebo prísnejšom rozsahu. V posudzovanom prípade sa podmienky pre ukladanie ochranného liečenia nezmenili. Obžalovanému bolo totiž uložené ochranné liečenie ústavnou formou okrem iného i za spáchanie obzvlášť závažného zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, 2 písm. a), ods. 3 Tr. zákona, ktorého súčasťou ako pokračovacieho trestného činu sa stal aj teraz prerokúvaný skutok obžalobou posudzovaný samostatne ako zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zákona. Je preda neľogické, aby v konaní o menej prísne trestnom zločine, ktorý je čiastkovým útokom prísnejšie kvalifikovaného pokračovacieho zločinu, súd rozhodol o miernejšom spôsobe výkonu ochranného liečenia vo forme ambulantnej, hoci v právoplatne skončenom konaní o prísnejšom trestnom zločine už bolo obžalovanému uložené ochranné liečenie ústavnou formou, ktorá je prísnejšou formou výkonu ochranného liečenia. I tieto dôvody viedli odvolací súd k rozhodnutiu o ústavnej forme ochranného liečenia.

Vzhľadom k tomu, že v rámci zrušenia rozsudku došlo k zrušeniu aj výroku o náhrade škody, odvolací súd o uplatnenom nároku na náhradu škody poškodenou mal. V. F. rozhodol v zmysle § 41 ods. 3 Tr. zákona ako o nadväzujúcom výroku. Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenú škodu vo výške 4.350,- eur zodpovedajúcu morálnej škode, o ktorej už bolo rozhodnuté zrušenými rozsudkami, a podľa § 288 ods. 2 Tr. poriadku so zvyškom nároku na náhradu škody poškodenú odkázal na civilný proces. Odvolací súd neuložil obžalovanému povinnosť nahradiť túto škodu do 30 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku, pretože rozsudok je vykonateľný súčasne s nadobudnutím jeho právoplatnosti.

V závere si odvolací súd dovoľuje ešte poznamenať, že je síce faktom, že napadnutý rozsudok je stručný, pokiaľ ide o jeho odôvodnenie, ale so zreteľom na procesný stav rozhodovania vo vzťahu k už právoplatnému uznaniu viny a k ukladaniu trestu nemal konajúci súd priestor na opätovné vyhodnotenie dôkazov vo vzťahu k rozhodovaniu trestu, keďže ukladal spoločný trest za skutok miernejšie kvalifikovaný ako bol kvalifikovaný skutok skorším rozsudkom, ktorý bol v tomto konaní zrušený. Je tiež faktom, že obhajoba nenavrhovala v záverečnej reči použitie § 39 Tr. zákona pri ukladaní trestu a nenamietala okolnosti ohľadne výroku o vine uvedené v dôvodoch odvolania. Preto konajúci súd ani nemohol reagovať na jej námietky uplatnené až v odvolaní. Keďže konanie na súde prvého stupňa a súde druhého stupňa je jedným celkom, doplnenie argumentácie odvolacím súdom je potrebné považovať ako odpoveď na všetky významné námietky súvisiace s rozhodnutím o treste a ochranného liečenia.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré odvolací súd iba čiastočne vyhovel odvolaniu obžalovaného zmiernením trestu.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.